

Pest művelődik...

— A Magyarország tudósítóitól —

Kedves olvasó, gyere, válts egy átszállójegyet és nézd meg, hogy művelődik Pest az Úr 1924-ik esztendejében.

Járjuk végig muzeumainkat és nézzük meg a könyvtárakat, vajjon sokan látogatják-e ezeket a szent helyeket. Azt tudod valószínűen, kedves olvasó, hogy a Nemzeti Muzeumba becsépe az eső, bever a jég, nincs hely az értékek számára, a gyűjtemények nagyrésze le van zárva, az alkalmazottak negyed-részét elbocsátják, de mi ne azt kutatjuk most, nézzük meg, ami megmaradt, hogy becsülik meg?

A Nemzeti Muzeumban egy öreg ember mutogatja kis fiának a római pénzeket, az előcsarnok szobrai között két katonagyerek ödöng. Senki több, összesen négy ember. Kérdezzük meg az altisztet:

— Nem igen jár már ide senki, kérem, — hangzik a felelet. — Egész július hónapban nem fordult meg a muzeumban száz ember. Azok is vidéki öreg bácsik, pesti ember nem jár muzeumba. Unják azok az efélet!

A teremőr még többet tud mondani:

— Két terem van nyitva az egész régiségtárból. Igaz, hogy szép dolgok ezek, kérem, de én nem csodálom, ha nem nézik. Ezért nem érdemes idejönni.

— Vasárnap sincs közönség?

— Gyerekek vannak, de akit igazán érdekelnének a kiállított tárgyak, olyant nem igen találunk.

Kedves olvasó, ha már itt vagyunk, menjünk át a könyvtárba.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Pest művelődik...*

Forrás: *Magyarország*

Bp

(Hely)

1924. 7. 24.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"1924"

Személy

Helvező

308

Sz. nem, a könyvtárakba nem járnak, de Oreskovicsné viaszszobrát azt megcsodálják! Az egyik néző meg is szólal a hátunk mögött:

— Hát Molnár-Tóth hol van? Azt hittem, ő is ebbe a *teketóriába* tartozik.

— Dehogy, uram, maga mindig össze *apprehendálja* a dolgokat! Pest művelődik...

Ide csak úgy eresztik be az embert, ha a ruhatárba elhelyez valamit. Most is lóg két kalap. Azért lehet, hogy többen lesznek, lehet, hogy látogatójegyük volt az olvasóknak.

Tényleg többen vannak. Összesen hatan. Közöttük öt könyvtáros és altiszt és egy olvasó. Látod, örülnek, hogy mégis akadt valaki, akitől remélik, hogy könyvet vesz a kezébe. Az ő számára akarják elvenni a tisztviselőtelepi gimnázium pompás, tágas tantermeit.

Gyorsan az Iparművészeti Muzeumba! Senki. Az altiszt mosolyogva fogad:

— Tessék bejárni, jó hűvös van idebenn!

Szép művészeti muzeum. Kilenc egymásba nyíló teremben senki. Egy festő másol egy régi képet egy létra tetején. Három hölgy Vajk megkeresztelését nézi. Senki más.

Van itt még a közelben egy muzeum, keletázsiai tárgyakat lehet látni benne. Lépünk be. Nézd meg a jegyet, amit kaptál: 38. Tudod, mit jelent? *Te vagy a harmincnegyedik, aki ebben az évben ide beléptél.*

Mehetünk tovább is. Ujra senki és senki. Kifáradtál, kedves olvasó, node nem baj. Most gyerünk könyvet vásárolni. Figyelmeztetek, hogy a szorzószám 7000.

Regényt fogunk vásárolni. Legismertebb írók legismertebb könyveit fogjuk kérni. Dosztojevskij: *Raszkolnyikov.*

— Nincs, kérem. Évek óta nincs. Próbálkozzunk mással. Balzac: Grandet Eugenie.

— Nem kapható. Ön a harmadik már, aki ma keresi. Igaz, hogy nincs, de legalább keresik. Kérjünk egy magyar könyvet, mondjuk: A falu jegyzőjét.

— Hamarabb szerzek, uram, olasz lírát, vagy svéd koronát, mint ezt a könyvet. Nincs.

— Hát miből élnek maguk?

— Magam sem tudom. Amit vennének, az nincs. Ami van, azt nem veszik. Egy könyv után egyórahosszat kell

vadászni, míg előteremtjük. Tíz könyvet adunk el naponta. Ohnet, Courts Mahler és társai éltetnek még valahogy.

Kedves olvasó, a pénzünk megmaradt. Menjünk még el valahova, ahol valami kulturaféle van. Például a plasztikonba.

Igen nagy forgalom, csodálkozó arcok. Látod, ezt nézik. A muzeumokat